

”ميني بچي - اس بيحد کي کيل ۾ تهر آتما روپي ائڪتر پارت ڌاري هو،

تمهارا نواس آستان هئ سويٽ سائينس هوم، جهان آب جانا هئ“

پرشن :- جو ڊراما کي کيل ڪو يٿارت ريت ڄاڻتي هئ اُنکي مُک سين ڪوئسي شبد

نهيڻ نڪل سڪتي هئ؟

اُتر :- يهه اُتسا نهيڻ هوتا ٿا تو اُتسي هوتا... يهه هونا نهيڻ چاهيئي اُتسي شبد ڊراما

کي کيل ڪو ڄاڻتي والي نهيڻ ڪهينگي. تهر بچي ڄاڻتي هو يهه ڊراما ڪا کيل جوڻ مثل ڦرتا رهتا هئ جو ڪچ هوتا هئ سڀ ڊراما ۾ نوٽ هئ، ڪوئي فڪر کي بات نهيڻ هئ.

اوم شانتی . باپ جب اپنا پريچيه بچون ڪو ديتي هئ تو بچون ڪو اپنا پريچيه پي مل جاتا هئ، سڀ بچي بهت سميه سين ديهه ايماني هوڪر رهتي هئ. ديهي ايماني هو تو باپ ڪا يٿارت پريچيه هو. پرنٽو ڊراما ۾ اُتسي هئ نهيڻ. ڀل ڪهتي پي هئ پڳوان ڳاڊ فادر هئ، رچتا هئ پرنٽو ڄاڻتي نهيڻ هئ. شولنگ ڪا چتر پي هئ، پرنٽو ايتنا بڙا تو وهه هئ نهيڻ. يٿارت ريت نه ڄاڻتي کي ڪارڻ باپ ڪو پوڻ ڄاڻتي هئ. باپ هئ پي رچتا، ضرور رچينگي پي نئين دنيا، تو ضرور هر بچون ڪو نئين دنيا کي راجڏاني ڪا ورثا هونا چاهيئي. سورب ڪا نام پي پارت ۾ مشهور هئ. پرنٽو سمجهتي ڪچ پي نهيڻ. ڪهتي هئ فلاڻا مرا سورب پڌارا. آب اُتسي ڪي هوتا هئ ڪيا. اُپي تهر سمجهتي هو هر سڀ ٿڃ ٻڌي ٿي، نمبروار تو ڪهينگي نان. مکيه کي ليئي هين سمجهاڻي هئ ڪ مئن انڀر آتا هون، بهت جنمون والي اُتهر شرير ۾. يهه هئ نمبرون. بچي سمجهتي هئ اُپي هر اُنکي بچي برهمڻ بن گئي. يهه سڀ هئ سمجهه کي باتين. باپ ايتني سميه سين سمجهاڻي هين رهتي هئ. نهيڻ تو سيڪنڊ کي بات هئ باپ ڪو پهچاننا. باپ ڪهتي هئ مجهي ياد ڪرينگي تو تمهاري وڪرم وناش هونگي. نشچيه هو گيا ڦر ڪوئي پي بات ۾ پرشن آڊ اون نهيڻ سڪتا. باپ نين سمجهايا هئ تهر پاون ٿي جب شانتی ڌام ۾ ٿي. يهه باتين پي تهر هين باپ دواران سُنتي هو. دوسرا ڪوئي سُنا نه سڪي. تهر ڄاڻتي هو هر آتمائين ڪهان کي رهواسي هئ. جيئي ناٽڪ کي ائڪٽرس ڪهينگي هر يهان کي رهواسي هئ، ڪپڙا بدل ڪر اسٽيج ۾ آجائينگي. اُپي تهر سمجهتي هو هر يهان کي رهواسي نهيڻ هئ. يهه ايڪ ناٽڪ شالا هئ. يهه اُپي ٻڌي ۾ آيا هئ، ڪ هر مول وطن کي نواسي هئ. جسڪو سويٽ سائينس هوم ڪها جاتا هئ. اسڪي ليئي هين سڀ چاهتي هئ ڪيونڪ آتما دُکي هئ نان. تو ڪهتي هئ هر ڪئسي واپس گهر جائين. گهر ڪا پتا نه هوني ڪي ڪارڻ پتڪتي هئ. اُپي تهر پتڪني سين چوڻي. بچون ڪو معلوم ۾ گيا هئ، اُپي تمڪو سچمچ گهر جانا هئ. اُهر آتما ڪتني چوڻي بندي هئ. يهه پي ونڊر هئ جسڪو قدرت ڪها جاتا هئ. ايتني چوڻي بندي ۾ ايتنا پارت پرا هون هئ. پهر پتا پرماتما ڪئسي پارت بجاتي هئ، يهه پي تهر ڄاڻ گئي هو. سڀ سين مکيه پارت ڌاري وهه هئ، ڪرڻ ڪراونهار هئ نان. تهر ميني ميني بچون ڪو يهه اُپي سمجهه ۾ آيا هئ ڪ هر آتمائين شانتی ڌام سين آتي هئ.

آتمائين ڪوئي نئين ٿوريئي نڪلتي هئ جو شرير ۾ پرويش ڪر تي هئ. نهين. آتمائين سڀي سويت هوم ۾ رهتي هئ. وهان سين آتي هئ ڀارت بڄاني. سڀي ڪو ڀارت بڄانا هئ. يهه ڪيل هئ. يهه سوريه چاند استارس آد ڪيا هئ! يهه سڀ بتيان هئ. جس ۾ رات اوڙ دن ڪا ڪيل چلتا هئ. ڪئين ڪهتي هئ سوريه ديوتا يه نمه، چندرما ديوتا يه نمه... پرنٽو واسطو ۾ يهه ڪوئي ديوتائين هئ نهين. اس ڪيل ڪا ڪسڪو معلوم نهين هئ. سوريه چاند ڪو پي ديوتا ڪه ديتي هئ. واسطو ۾ يهه اس ساري وشو ناٿڪ ڪي ليئي بتيان هئ. هر رهواسي هئ سويت سائيلنس هوم ڪي. يهان هر ڀارت بڄاء رهي هئ، يهه جوڻ مثل چڪر ڦرتا رهتا هئ، جو ڪچ هوتا هئ ڊراما ۾ نوٽ هئ. ائسي نهين ڪهنا چاهيئي ڪ ائسي نهين هوتا ٿا تو ائسي هوتا. يهه تو ڊراما هئ نان. مثال جئسي تمهاري مان (مما) ٿي، خيال ۾ تو نهين ٿا نان ڪ چلي جائينگي. اچا، شرير چور ديئا ڊراما. اب اپنا نيان ڀارت بڄاء رهي هئ. فڪر ڪي ڪوئي بات نهين. يهان تهر سڀ بچون ڪي ٻڌي ۾ هئ هر ائڪٽرس هئ، يهه هار اوڙ جيت ڪا ڪيل هئ. يهه هار جيت ڪا ڪيل ميا پر آڌارت هئ. ميا سين هاري هار هئ اوڙ ميا سين جيتي جيت. يهه گاتي تو سڀ هئ پرنٽو ٻڌي ۾ گيان ذرا پي نهين هئ. تهر جانتو هو ميا ڪيا چيز هئ، يهه تو راوڻ هئ، جسڪو هين ميا ڪها جاتا هئ. ڏن ڪو سمپني ڪها جاتا. ڏن ڪو ميا نهين ڪهينگي. منش سمجهتي هئ انڪي پاس بهت ڏن هئ. تو ڪه ديتي ميا ڪا نشا هئ. ليڪن ميا ڪا نشا هئا هئ ڪيا! ميا ڪو تو هر جيتني ڪي ڪوشش ڪر تي هئ. تو اسر ڪوئي پي بات ۾ سنشيه نهين اونڌا چاهيئي. ڪچي اوستا هوني ڪي ڪارڻ هين سنشيه اونڌا هئ. اڀي پڳوانو واچيه هئ ڪسڪي پرت؟ آتمائون ڪي پرت. پڳوان تو ضرور شو هين چاهيئي جو آتمائون پرت ڪهي. ڪرشن تو ديهه ڌاري هئ. وهه آتمائون پرت ڪئسي ڪهينگي. تمڪو ڪوئي ديهه ڌاري گيان نهين سُناتي هئ. باپ ڪو تو ديهه هئ نهين. اوڙ تو سپڪو ديهه هئ، جنڪي پوجا ڪر تي هئ انڪو ياد ڪرنا تو سهج هئ. برهما، وشنو، شنڪر ڪو ڪهينگي ديوتا. شو ڪو پڳوان ڪهتي هئ. اونچ تي اونچ پڳوان، انڪو ديهه هئ نهين. يهه پي تهر جانتو هو جب مول وطن ۾ آتمائين ٿي تو تمڪو ديهه ٿي؟ نهين. تهر آتمائين ٿي. يهه بابا پي آتما هئ. صرف وهه پرم هئ، انڪا ڀارت گايا هئا هئ. ڀارت بڄاء ڪر گئي هئ. تب هين پوجا هوتي هئ. پرنٽو ايڪ پي منش نهين جسڪو يهه معلوم هو پانچ هزار ورش پهلي پي پرم پتا پرماتما رچتا آيا ٿا، وهه هئ هين هيونلي گاد فادر. هر پانچ هزار ورش باد ڪلپ ڪي سنگر پر وهه آتي هئ، پرنٽو ڪلپ ڪي آيو لنبي چوڙي ڪر ديني سين سڀ پوڻ گئي هئ. تهر بچون ڪو باپ بئن سمجهاتي هئ، تهر خد ڪهتي هو بابا هر آپ سين ڪلپ ڪلپ ملتي هئ اوڙ آپ سين ور ٿا ليتي هئ. ڦر ڪئسي گنوا تي هئ يهه ٻڌي ۾ هئ. گيان تو انيڪ پرڪار ڪي هئ پرنٽو گيان ڪا ساگر پڳوان ڪو هين ڪها جاتا هئ. اب يهه پي سڀ سمجهتي هئ وناش هونگا ضرور. آگي پي وناش هونگا ٿا. ڪئسي هونگا ٿا يهه ڪسڪو پي پتا نهين هئ. شاسترون ۾ تو وناش ڪي باري ۾ ڪيا ڪيا لڪ ديئا هئ. پانڊو اوڙ ڪوڙوون ڪي ڀڏ ڪئسي هو سڪتي!

اڀي تهر برهمڻ هو سنگر ڀڳ پر. برهمڻون ڪي تو ڪوئي لڙائي هئ نهين. باپ ڪهتي

هٿ ٿر هماري بچي هو نان واپولينس. ڊبل آهنسڪ. آبي ٿر نروڪاري بن رهي هو. ٿر هين باپ سين ڪلپ ڪلپ ورثا لپتي هو. اسر ڪچ پي تڪليف ڪي بات نهين. ناليچ بڙي سهج هٿ. 84 جنمون ڪا چڪر تمهاري ٻڌي ۾ هٿ. آبي ناٿڪ پورا هوتا هٿ. باقي ٿورا ٿاڻير هٿ. ٿر جانتي هو آبي اٿسا سميه آني والا هٿ جو شاهوڪارون ڪو پي اناج نهين ملينگا، پاڻي نهين ملينگا. اسڪو ڪها جاتا هٿ دڪ ڪي پهاڙ، خوئي ناحق ڪيل هٿ نان. اٿني سڀ ختم هو جائينگي. ڪوئي پوڻ ڪرتي هٿ تو اُنڪو ڏنڊ ملتا هٿ. انهن نين ڪيا پوڻ ڪي هٿ؟ پوڻ صرف ايڪ هين ڪي هٿ. جو باپ ڪو پوڻي هٿ. ٿر تو باپ سين راجائي لي رهي هو. باقي منش تو سمجهتي هٿ مري ڪ مري. مهاڀارت لڙائي ٿوري پي شروع هوئي تو مر جائينگي. ٿر تو جيتي هو نان. ٿر ٿرنسفر هوڪر امرلوڪ ۾ جاتي هو. اس پڙهائي ڪي طاقت سين. پڙهائي ڪو سورس آف انڪر ڪها جاتا هٿ. شاسترون ڪي پي پڙهائي هٿ. اس سين پي انڪر هوتي هٿ، پرننو وه پڙهائي هٿ پڙهتي ڪي. آب باپ ڪهتي هٿ مٿن تمڪو ان لڪشمي نارائڻ جئسا بناتا هون. ٿر آبي سوچ ٻڌي بنتي هو. ٿر جانتي هو هر اونچ تي اونچ بنتي هٿ، ڦر پڙجنر لپتي لپتي نيچي اُترتي هٿ. نئين سين پڙاڻا هوتا هٿ. سيڙهي ضرور اُترني پري نان. آبي سرشتي ڪي پي اُترتي ڪلا هٿ. چڙهتي ڪلا ٿي تو ان ديوتائون ڪا راجيه ٿا، سورب ٿا. آبي نرڪ هٿ. آبي ٿر ڦر سين پرشارت ڪر رهي هو سوربواسي بنني ڪي ليئي. بابا بابا ڪرتي رهتي هو.

او ڳاڊ فادر ڪه پڪارتي هٿ پرننو يه ٿوريئي سمجهتي ڪ وه آتمائون ڪا باپ اونچ تي اونچ هٿ، هر اُنڪي بچي ڦر دڪي ڪيون؟ آبي ٿر سمجهتي هو دڪي پي هونا هين هٿ. يه سڪ اوڙ دڪ ڪا ڪيل هٿ نان. جيت ۾ سڪ هٿ، هار ۾ دڪ هٿ. باپ نين راجيه ديئا، راوڻ نين چين ليئا. آبي ٿر بچون ڪي ٻڌي ۾ هٿ باپ سين همڪو سورب ڪا ورثا ملتا رهتا هٿ. باپ آيا هوتا هٿ، آبي صرف باپ ڪو ياد ڪرنا هٿ تو پاپ ڪت جائي. جنر جنمانتر ڪا سر پر بوجها هٿ نان. يه پي ٿر جانتي هو، ٿر ڪوئي بهت دڪي نهين هوتي هو. ڪچ سڪ پي هٿ آڻي ۾ نمڪ. جسڪو ڪانگ وشا سمان سڪ ڪها جاتا هٿ. ٿر جانتي هو سرو ڪا سدگتي داتا ايڪ هين باپ هٿ. جڳت ڪا گُرو پي ايڪ ٺهرا. وانپرست ۾ گُرو ڪيئا جاتا هٿ. آبي تو چوڻي ڪو پي گُرو ڪراءِ ديني ڪ اکر مر جائي تو سدگتي ڪو پائينگي. باپ ڪهتي هٿ واسطو ۾ ڪسڪو پي گُرو نهين ڪه سڪتي. گُرو وه جو سدگتي دي. سدگتي داتا تو ايڪ هين هٿ. باقي ڪرائيسٽ، ٻڌ آد ڪوئي پي گُرو نهين. وي آڻي هٿ تو سيڪو سدگتي ملتي هٿ ڪيا! ڪرائيسٽ آيا، اُنڪي پيچي سڀ آني لڳي. جو پي اس ڌرم ڪي ٿي. ڦر اُنڪو گُرو ڪئسي ڪهينگي، جب ڪ لي آني ليئي نمت بني هٿ. پنت پاون ايڪ هين باپ ڪو ڪهتي هٿ، وه سيڪو واپس لي جاني والا هٿ. استاپنا پي ڪرتي هٿ، صرف سيڪو لي جائي تو پرلئ هو جائي. پرلئ تو هوتي نهين. سرو شاسترمئي شرومڻي شريمد پڳوت گيتا گائي هوئي هٿ. گائن هٿ يدا يدا هي.... ڀارت ۾ هين باپ آڻي هٿ. سورب ڪي بادشاهي ديني والا باپ هٿ اُنڪو پي سروياپي ڪه ديني هٿ. آبي ٿر بچون ڪو خوشي هٿ ڪ نئين دنيا ۾ ساري وشو پر ايڪ همارا هين راجيه هونگا. اس راجيه ڪو ڪوئي چين نهين سڪتا. يهان تو ٺڪري ٺڪري پر

آپس ۾ ڪتنا لڙتي رهندي هئي. تمڪو تو مڙا هئي. ڪڳيان مارني هئي. ڪلپ ڪلپ بابا سين هم ورثا ليتي هئي تو ڪتني خوشي هوني چاهيئي. باپ ڪهتي هئي مجھي ياد ڪرو ڦر پي پوڻ جاتي هئي. ڪهتي هئي بابا يوگ ٿوڻ جاتا هئي. بابا نين ڪها هئي يوگ اکير نڪال دو. وه تو شاسترون ڪا اکير هئي. باپ ڪهتي هئي مجھي ياد ڪرو. يوگ پڙتي مارگ ڪا اکير هئي. باپ سين بادشاهي ملتي هئي سورڳ ڪي، اُنڪو تم ياد نهين ڪريندي تو وڪرم وناش ڪئي هوندي. راجائي ڪئي مليندي. ياد نهين ڪريندي تو پڌ پي ڪم هو پريندا، سزا پي ڪائيندي. يه پي عقل نهين هئي. اِتي بي سمجھ بن پري هئي. مئن ڪلپ ڪلپ تمڪو ڪهتا هون مار ايڪم ياد ڪرو. جيتي جي مر جائو. اِس دنيا سين مر جائو. باپ ڪي ياد سين تمھاري وڪرم وناش هوندي اُور تم وجھ مالها ڪا داڻا بن جائيندي. ڪتنا سهج هئي. اونچ تي اونچ شو بابا اُور برهما دونو هائيئيست هئي. وو پرلوڪڪ اُور يه اَلوڪڪ. بلڪل ساڌارڻ ٿيچر هئي. وه ٿيچرس ڦر پي سزا ديتي هئي، يه تو ٻچڪار ديتي رهندي هئي. ڪهتي هئي ميني بچي، باپ ڪو ياد ڪرو، ستوپرڌان بننا هئي. پنت پاون ايڪهين باپ هئي. گرو پي وهي نھري. اُور ڪوئي گرو هو نه سڪي. ڪهتي هئي ٻڌ پار نرواڻ ڪيا يه سڀ گپوڙا هئي. ايڪ پي واپس جا نه سڪي. سپڪا ڊراما ۾ ڀارت هئي. ڪتني وشال ٻڌي اُور خوشي رهندي چاهيئي. اوپر سين ليڪر سارا گيان ٻڌي ۾ هئي. برهمڻ هين گيان اُتائي هئي. نه شوڌرون ۾، نه ديوتائون ۾ يه گيان هئي. اَب سمجھني والا سمجھي. جو نه سمجھي اُنڪا موٽ هئي. پڌ پي ڪم هو جائيندا. اِسڪول ۾ پي نهين پڙهندي هئي تو پڌ ڪم هو جاتا هئي. اَلف بابا، بي بادشاهي. هر ڦر سين اُپني راجڌاني ۾ جا رهي هئي. يه پُراڻي دنيا ختم هو جائيندي. آڃا!

ميني ميني سڪيلڌي بچون پرت مات - پتا باپ دادا ڪا ياد پيار اُور گڏمار ننگ. روحاني باپ ڪي روحاني بچون ڪو نمستي.

ڌارڻا ڪي ليئي مکيه سار

- (1) باپ همين اُتسي نئين وشو ڪي راجائي ديتي هئي جسي ڪوئي پي چين نهين سڪتا اِس خوشي ۾ ڪڳيان مارني هئي.
- (2) وجھ مالها ڪا داڻا بنني ڪي ليئي جيتي جي اِس پُراڻي دنيا سين مرنا هئي. باپ ڪي ياد سين وڪرم وناش ڪرني هئي.

وردان - پرتڪيتا ڪي سميه ڪو سيمپ لاني والي سدا شپ چنتڪ اُور سَو چنتڪ پَو

شيو ۾ سڦلنا ڪا آڌار هئي شپ چنتڪ ورتي. ڪيونڪ آپڪي يه ورتي آتمائون ڪي گرھڻ شڪتي واڃيپاسا ڪو بيداتي هئي، اِس سين واڻي ڪي شيو سڦل هو جاتي هئي. اُور سَو ڪي پرت سَو چنتن ڪرني والي سَو چنتڪ آتما سدا مايا پروڻ، ڪسي ڪي پي ڪمزوريون ڪو گرھڻ ڪرني سين، ويڪتي وَ وئيوَ ڪي آڪرشن سين پروڻ هو جاتي هئي. تو جب يه دونو وردان پرتڪيڪل جيون ۾ لاڻو تب پرتڪيتا ڪا سميه سمپ آئي.

سلوگن - اُپني سنگلپون ڪو پي اُڀڻ ڪر دو تو سرو ڪمزوريان سته دُور هو جائيندي.